

-----Ursprungligt meddelande-----

Från: Ulf Celén <mail@ulfcelen.se>

Skickat: den 25 september 2018 09:15

Till: Suzanna Bengtsson <suzanna.bengtsson@bollebygd.se>

Kopia: Patrik Gimfalk <patrik.gimfalk@bollebygd.se>; Mikael Bojen <mikael.bojen@hotmail.com>

Ämne: Utställning i arrestlokalen

Hej Suzanna!

Kan du vidarebefordra detta mejl angående stängningen av utställningen i arrestlokalen till kommunstyrelsens ledamöter?

Med vänlig hälsning,

Ulf Celén

UTSTÄLLNING I ARRESTLOKALEN

Jag är skulptören, som i LjudKonst 7Härads och Bollebygds kommuns regi, tillsammans med några ljudkonstnärer gjort utställningen ”Moderna Madonnor”.

Min konstnärliga vision med utställningar utanför den vanliga konstscenen som gallerier och konsthallar, är att nå människor som inte brukar besöka konstutställningar. Jag vill skapa platser där oväntade möten kan uppstå, vardagliga platser som tillfälligt förvandlas till något nytt. Ett skapande av rum där alla sinnen stimuleras.

Jag vill att alla, från förskolebarn till rutinerade konstnärer, ska kunna uppleva något speciellt på utställningarna.

Efter den korta tid ”Moderna Madonnor” varit öppen, tycker jag att utställningen fungerat väldigt bra.

I våras fick jag en förfrågan av Mikael Bojén (projektledare för LjudKonst 7Härad) om jag var intresserad av att medverka i en utställning någonstans i Sjuhärad. Kulturchefer i olika kommuner hade föreslagit lämpliga platser, och Bollebygds förslag på arrestlokalen i Tingshusparken var för mej den plats som hade störst potential.

Sedan i början av sommaren, då platsen fastslagits, har arbetet med att få utställningen igång varit minst sagt intensiv. All min vakna tid, sju dagar i veckan, har ägnats åt utställningen. Ett flertal personer från Bollebygds kommun har bistått med diverse göromål på ett berömvärt sätt.

Utställningen hade vernissage den förste september. Därefter höll jag öppet den andra och åttonde september. Förra torsdagen, den 13/9, hade jag och MB ett möte där två ensamkommande invandrarkillar introducerades som gallerivårdar. Med på mötet var också fem personer från Bollebygds kommun, inklusive kulturchefen och kommunstyrelsens ordförande.

En vecka senare, i fredags kväll, blev jag underrättad av MB att parken blivit instängslad och försedd med Tillträdeförbjudetskyllt och att arrestlokalen inte längre var tillgänglig.

I lördags var jag på plats och kunde konstatera inhägnandet och dagen efter transporterade jag hem mina skulpturer.

Från början har det varit klart att parken ska exploateras någon gång framöver. Kommunen har dock försäkrat att utställningen kan pågå hela september, och troligen också oktober. Preliminärt slutdatum har varit 28/10. Alla personer från kommunen jag har haft kontakt med, har sagt att det varit ytterst osannolikt att byggarbetet i parken skulle komma igång innan oktober månads utgång.

En utställning som denna, behöver tid för att komma igång. Det finns inga inarbetade rutiner med troget återkommande besökare, utan det är ryktet om en bra utställning som så sakteliga sprider sej i allt större cirklar. Det är först nu som ”Moderna Madonnor” börjat komma igång.

Jag tror att det är ovanligt att konstbesökare anmäler sin ankomst i förväg, men så har det varit denna gång. I fredags kväll fick jag mejla till en tidigare uppdragsgivare från Klippan i Skåne, som hade tänkt se en tur till Bollebygd enkom för utställningen. I fredags skrev jag om avslutet på Facebooksidan och på lördag morgon fick jag avstyra Bollebygdsbesök av ytterligare fyra personer som tänkt se utställningen. Ulricehamns Tidning skrev om utställningen nu i veckan, men jag har inte meddelat vare sej dem eller andra medier jag tidigare kontaktat om att utställningen är nerlagd. Jag tycker detta är oerhört pinsamt, även om det inte borde vara jag som bär dumstruten denna gång.

För min del har jag gjort denna utställning av två anledningar. Den första är den konstnärliga vision som jag beskrivit ovan, den andra är den företagsmässiga delen. Det finns inga skulpturer som varit till salu på utställningen, men den ska visa vad jag kan och på så sätt generera nya uppdrag. Man skulle kunna kalla det en mäsas i mini-format. En bra utställning är ett av få vägar för mej att få nya uppdrag. För min del kräver en utställning liknande denna en stor investering och blir därför glest förekommande. Det blir extra viktigt att kunna visa upp mitt yttersta, det är att inför min publik och aktörer i konstbranschen bygga upp ett förtroende. En i förtid stängd utställning på en inhägnad byggarbetsplats är en katastrof för detta förtroende.

Om jag bara försiktigt och i underkant räknar arbetstimmarna i juli och augusti, så har jag investerat 60 timmar/vecka. Jag vill av Bollebygds kommun ha ersättning för en fjärdedel av dessa timmar och en redogörelse för hur det gick till när utställningen stängdes.

Vad som gått snett i detta fall, kan jag bara spekulera i. Det är dock uppenbart att kommunens olika delar har grava kommunikationsproblem. Detta har raserat mina möjligheter att få betalt för den stora arbetsinsats jag lagt ner på utställningen. Det har också förstört arbete som lagts ner av både externa aktörer och aktörer inom ikommunen.

Med vänlig hälsning
Ulf Celén